

انواع فعل

۱. ماضی ساده: ذَهَبَ: رفت	۲. ماضی منفی: ما + ماضی	۳. مضارع:	۴. مضارع منفی: لا + مضارع	۵. مستقبل (آینده)
ما ذَهَبَ: نرفت	ماذَهَبَ: می‌رود	لا يَذْهَبُ: نمی‌رود	سَيَذْهَبُ: خواهد رفت	سَوْفَ يَذْهَبُ
۶. امر: دستور مثبت	۷. نهی: لا + مضارع مجزوم	۸. معادل ماضی استمراری:	اِذْهَبْ: برو	لا تَذْهَبْ: نرو
	کان + مضارع	کان يَذْهَبُ: می‌رفت		

حروف اصلی (ریشه) - وزن

ریشه: بیشتر کلمه‌ها در عربی، ریشه دارند، ریشه کلمه همان حروف اصلی آن می‌باشد که معمولاً سه حرف می‌باشد. کلمات هم‌خانواده: به چند کلمه‌ای که حروف اصلی (ریشه) آن‌ها مشترک باشد. مانند: ناصر / نصير / مَنصُور ← ریشه: ن ص ر وزن: برای به دست آوردن وزن یک کلمه؛ به جای حروف اصلی آن؛ «ف عدل» را قرار می‌دهیم؛

ناصر	نَصِير	مَنصُور
فَاعِل	فَعِيل	مَفْعُول

اسم‌های بر وزن «فاعل» به معنای «صفت انجام‌دهندگی کار» و اسم‌های بر وزن «مفعول» به معنای «صفت مفعولی، انجام شده» می‌باشند. مانند: ناصر: یاری‌کننده / مَنصُور: یاری شده / کاتب: نویسنده / مَكْتُوب: نوشته شده

ترکیب وصفی (موصوف و صفت) و ترکیب اضافی (مضاف و مضاف الیه)

ترکیب وصفی:

معمولاً از دو جزء (موصوف و صفت) تشکیل شده است که صفت اسم قبل از خود یعنی موصوف را وصف می‌کند. صفت معمولاً به تنهایی وجود خارجی ندارد.

الصَّنَاعَةُ الجَدِيدَةُ	مُحْتَبَرٌ صَغِيرٌ
موصوف صفت	موصوف صفت
(صنعت جدید)	(آزمایشگاه کوچک)

ترکیب اضافی:

دو اسم پشت سر هم که اولی مضاف (الو تنوین ً) ندارد و دومی (مضاف‌الیه) معمولاً «ال» و یا گاهی تنوین دارد. مُحْتَبَرُ المَدْرَسَةِ / أَمَیْشْگَآه مَدْرَسَهِ

گاهی اوقات در زبان عربی بین موصوف و صفت، مضاف‌الیه می‌آید که در ترجمه زبان فارسی، مضاف‌الیه را بعد از صفت ترجمه می‌کنیم.

زبان عربی: موصوف + مضاف‌الیه + صفت	أخِي العَزِيزِ
زبان فارسی: موصوف + صفت + مضاف‌الیه	برادر عزیزم (من)

کلمه‌های مترادف

نام	=	رَقَدَ: خوابید	ضیاء	=	نور: نور و روشنایی
صَع	=	إِجْعَلْ: قرار بده	عَیْم	=	سَحَاب: ابر
نَضْرَة	=	طازج: تر و تازه	کوکب	=	نجم: ستاره
ثَمْرَة	=	فاکِهَة: میوه	مُجِد	=	مُجْتَهِد: تلاشگر
جدوة	=	شَرره: پاره آتش	بالغ	=	کامل: کامل
أَوْجَدَ	=	خَلَقَ: پدید آورد / آفرید	لِمْ	=	لِمَاذَا: چرا

کلمه‌های متضاد

قلیل (کم)	≠	کثیر (زیاد)	زَخِیص (ارزان)	≠	غالی (گران)
دنیا (دنیا)	≠	آخِرَة (آخرت)	یَعِیْش (زندگی می‌کند)	≠	یَمُوت (می‌میرد)
کثُرَة (فراوانی)	≠	قَلَّة (کمی)	بداية (آغاز)	≠	نهایة (پایان)
ناجِح (پیروز و موفق)	≠	رایب (مردود)	رَزَع (کاشت)	≠	حَصَد (برداشت کرد / درو کرد)
یمین (راست)	≠	یسار (چپ)	أَبدا (هیچگاه)	≠	دائماً (همیشه)
مَسْمُوح (مجاز)	≠	ممنوع (ممنوع)	صَدَق (راستی)	≠	کَذَب (دروغگویی)
قَرِيب (نزدیک)	≠	بَعِيد (دور)	ظَلَمَة (تاریکی)	≠	ضیاء = نور (روشنایی)
جمیل (زیبا)	≠	قَبیح (زشت)	مَسْرُور (خوشحال)	≠	حَزین (ناراحت)
بِشْرَاء (خریدن)	≠	بَيْع (فروختن)	لَیْل (شب)	≠	نَهَار (روز)
الیوم (امروز)	≠	غداً (فردا)	عَدُو (دشمن)	≠	صَدِیق (دوست)

جمع‌های مکسر

أَخْجَار ← حَجَر	سنگ
أَلْوَان ← لَوْن	رنگ
مَلَابِس ← مَلْبَس	لباس
أَصْدِقَاء ← صَدِیق	دوست
جِبَال ← جَبَل	کوه

أَنْعَم ← نِعْمَة	نعمت
نِعَم ← نِعْمَة	نعمت
دُرَر ← دُر	مروارید
عُصُون / أَغْصَان ← عُصْن	شافه
أَنْجُم ← نَجْم	ستاره
أَبْوَاب ← بَاب	در

عبارات منتخب از درس اول

۱. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾
ستایش برای خدایی است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و تاریکی‌ها و روشنایی را قرار داد.

۲. أَنْظِرْ لِي تِلْكَ الشَّجَرَةَ ذَاتِ الْعُصُونِ النَّضِرَةِ

به آن درخت دارای شاخه‌های تر و تازه نگاه کن.

۳. ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾
او کسی است که همه آنچه در زمین است را برای شما آفرید.
۴. ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
و کاری شایسته انجام دهید همانا من به آنچه انجام می‌دهید آگاهم.
۵. لا، مع الأَسْفِ، لَكِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُسَافِرَ.
نه، متأسفانه (با تأسف)، ولی من دوست دارم که مسافرت کنم.
۶. كَانَ طُلَّابُ الْجَامِعَةِ يَدْرُسُونَ.
دانشجویان دانشگاه درس می‌خواندند.
۷. كَيْفَ نَمَتَ مِنْ حَبَّةٍ وَكَيْفَ صَارَتْ شَجَرَةً
چگونه از دانه‌ای رشد کرد و چگونه درختی شد.
۸. فَأَبْحَثْ وَقُلْ مَنْ هَذَا الَّذِي يُخْرِجُ مِنْهَا الثَّمَرَةَ
پس جستجو کن و بگو چه کسی است این که میوه را از آن بیرون می‌آورد.
۹. ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾
و در آفرینش آسمان‌ها و زمین اندیشه می‌کنند، پروردگارا (ای پروردگار ما) این را باطل و بیهوده نیافریده‌ای!
۱۰. وَأَنْظُرْ إِلَى الْعَيْمِ فَمَنْ أَنْزَلَ مِنْهُ مَطَرَهُ
و به ابر نگاه کن پس چه کسی باران را از آن فرستاد.

نمره ۳۰

آزمون درس الأول

۱

۰/۵	۱. تَرَجِّمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي أُشِيرَ إِلَيْهَا بِحَطِّ: (الف) كَيْفَ نَمَتَ الشَّجَرَةُ مِنْ حَبَّةٍ. الَّذِي أَنْعَمَهُ مِنْهُمْ مَطَرَهُ.
۰/۵	۲. أَكْتُبِ الْمُرَادِفَ وَالْمُتَضَادَّ (كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ) ضياء - ناجح - ممنوع - راسب - نور - راقِد = ≠
۰/۵	۳. عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْمَعْنَى: الف) أَلْعَشَاءُ ☐ الفطور ☐ التسعة ☐ ب) الثَّالِثُ ☐ العاشِر ☐ السَّابِع ☐ الغداء ☐
۰/۵	۴. أَكْتُبِ مُفْرَدًا أَوْ جَمْعَ الْكَلِمَتَيْنِ: عُصُونُ: جَبَلُ:
۱ ۰/۵ ۰/۵ ۰/۵ ۱ ۰/۵ ۰/۵ ۰/۵	۵. تَرَجِّمِ الْآيَاتِ وَالْعِبَارَاتِ إِلَى الْفَارْسِيَّةِ: ۱. ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ ۲. ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ ۳. كَانَ طُلَّابُ الْجَامِعَةِ يَدْرُسُونَ. ۴. لا مع الأَسْفِ، لَكِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُسَافِرَ. ۵. فَأَبْحَثْ وَقُلْ مَنْ هَذَا الَّذِي يُخْرِجُ مِنْهَا الثَّمَرَةَ. ۶. إِزْحَمْ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمَكَ مَنْ فِي السَّمَاءِ. ۷. أَضْدَقُوا فِي حَيَاتِكُمْ وَلا تَكْذِبُوا. ۸. الْعَاقِلُ مَنْ يَعْرِفُ خَيْرَ الشَّرِّينِ.